

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА

01014, м. Київ, вул. Болбочана Петра, 8, корпус 1

№ 04-39/0665 від «31» 07 2019 р

Голові Вищої ради правосуддя
Говорусі В.І.
04050, м. Київ, вул. Студентська, 12-а

Шановний Володимире Івановичу!

26-27 липня 2019 року у приміщеннях Окружного адміністративного суду міста Києва, що розташовані за адресою: м. Київ, вул. Болбочана Петра 8, корпус 1, блоки А та Б, на підставі вступної та резолютивної частини ухвали слідчого судді Деснянського районного суду міста Чернігова від 25 липня 2019 року слідчими Управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України спільно з детективами Національного антикорупційного бюро України було проведено обшук. При цьому, необхідно звернути увагу на наступні обставини.

По-перше, зазначеною вступною та резолютивною частиною ухвали слідчого судді Деснянського районного суду міста Чернігова від 25 липня 2019 року було надано дозвіл на проведення обшуку у вичерпному переліку приміщень Окружного адміністративного суду міста Києва, а саме: приймалень голови суду Вовка П.В. та його заступника Аблова Є.В., службових кабінетів помічників та секретарів судових засідань суддів Вовка П.В., Аблова Є.В., Погрібніченка І.М., Качура І.А., Арсірія Р.О., службових кабінетів, які займають працівники апарату суду, серверних приміщень, окрім службових кабінетів суддів.

Водночас, фактично співробітниками Управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України та детективами Національного антикорупційного бюро України при проведенні вказаної слідчої дії було повністю заблоковано всі приміщення Окружного адміністративного суду міста Києва, що розташовані за адресою: м. Київ, вул. Болбочана Петра 8, корпус 1, блоки А та Б, включно з кабінетами суддів, самими суддями та співробітниками апарату суду, які не мають жодного відношення до розгляду судових справ, у яких однією із сторін є Вища кваліфікаційна комісія суддів України або її члени, які зареєстровані у суді у 2019 році, що і було предметом обшуку відповідно до ухвали слідчого судді від 25 липня 2019 року.

Для прикладу, фактично був обшуканий кабінет судді Погрібніченка І.М., хоча в протоколі обшуку зазначено, що судові справи з нього в інший кабінет нібито переносили дві невідомі (!) особи, які згодом кинули їх на підлозі. При цьому незрозуміло, як можна не встановити осіб під час обшуку приміщення, яке знаходиться під повним контролем.

Більше того, в наслідок таких дій у приміщенні суду залишились заблокованими представники сторін та інші громадяни, які прибули до суду з метою участі розгляді справ, призначених на 26 липня 2019 року.

Отже, в наслідок дій представників вказаних правоохоронних органів було не лише проведено обшук в приміщеннях, які не були визначені ухвалою слідчого судді від 25 липня 2019 року, але й фактично паралізовано роботу суду в робочий день 26 липня

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ

Вхідний №

3962/016-19

"

31

" липня 2019

2019 року, наслідком чого стало масове зняття з розгляду адміністративних справ, призначених на цей день, неможливість здійснення прийому вхідної кореспонденції суду, її опрацювання у визначеному законом порядку.

По-друге, зазначеною ухвалою слідчого судді була визначена виключна мета проведення обшуку, а саме, відшукання та вилучення копій документів щодо реєстрації, руху та розгляду судових справ, у яких однією із сторін є Вища кваліфікаційна комісія суддів України або її члени, які зареєстровані у суді у 2019 році (копії у паперовому та електронному вигляді, у тому числі у автоматизованій системі документообігу суду, серверах та матеріалах судових справ), копій матеріалів судових справ №№

проектів судових рішень, документів, що стосуються вказаних вище судових справ, копії файлу бази даних суду, що входить до системи документообігу, документів, що містять відомості стосовно технічних адміністраторів з числа працівників суду.

Між тим, в порушення вимог наведеної ухвали слідчого судді, що одночасно свідчить про порушення вимог чинного законодавства щодо проведення обшуку, який може здійснюватись виключно у чіткій відповідності до відповідного процесуального документу, яким такий обшук було санкціоновано, представниками вказаних вище правоохоронних органів за результатом проведення обшуку було вилучено оригінали матеріалів адміністративних справ № (в межах якої об'єднано провадження по справам №№), № (в межах якої об'єднано провадження по справам № та №), № № №

Необхідно акцентувати увагу, що судовий розгляд по всім вказаним справам триває. Так, Окружним адміністративним судом міста Києва по справі № було прийнято рішення по суті заявлених позовних вимог, проте таке рішення було оскаржене в апеляційному порядку. Розгляд інших справ мав продовжуватись в Окружному адміністративному суді міста Києва.

Між тим, вилучення оригіналів вказаних судових справ, навіть без залишення у суді їх копій, як це визначено нормами Кримінального процесуального кодексу України, фактично призвело до унеможливлення здійснення правосуддя та, відповідно, їх вирішення по суті заявлених вимог, що є прямим свідченням вчинення правоохоронними органами втручання в діяльність суддів з метою перешкодити виконанню ними службових обов'язків. Наочним наслідком такого вилучення оригіналів справ, який вже має місце, є зняття суддею Арсірієм Р.О. з розгляду адміністративної справи № який був призначений на 29 липня 2019 року.

Більше того, наявні обставини, які свідчать про те, що метою вчинення Управлінням спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України спільно з Національним антикорупційним бюро України вказаних дій було здійснення тиску на суддів Окружного адміністративного суду міста Києва з метою прийняття вигідних їх керівникам судових рішень. Так, у провадженні суду перебувають адміністративні справи:

- № за позовом товариства з обмеженою відповідальністю «Юридична компанія «Студія права», в якому позивач просить визнати дії Національного антикорупційного бюро України та Директора Національного антикорупційного бюро України що виразилися у прийнятті на службу на посади старших детективів та детективів Національного антикорупційного бюро України без оголошення та проведення відкритого конкурсу на заміщення у Національному антикорупційному бюро України вакантних посад старших детективів та детективів, неправомірними;

- № за позовом (керівник Управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України) щодо визнання протиправним дій Генерального прокурора України щодо затвердження 26.03.2018 року пункту 4.2 плану першочергових заходів Генеральної прокуратури України на II квартал 2018 року та визнання протиправним та скасування наказу Генерального прокурора України від

16.05.2018 № 91 «Про перевірку стану організації роботи у Департаменті спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України», виданого на підставі та на виконання п. 4.2 плану першочергових заходів Генеральної прокуратури України на II квартал 2018 року.

Звідси вбачається очевидним, що при обшуку суду правоохоронці у своїх діях керувались виключно зацікавленістю свого керівництва у залякуванні суддів Окружного адміністративного суду міста Києва та, таким чином, їх схилення до прийняття вигідних особисто для очільників Управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України та Національного антикорупційного бюро України судових рішень.

Зазначене підтверджується також тим, що 26 липня 2019 року, в перший день проведення обшуку у суді, _____ та _____ було проведено спільну прес-конференцію щодо здійснюваного в Окружному адміністративному суді міста Києва обшуку (https://www.youtube.com/watch?v=_____) на якій прямо звинувачено суддів Окружного адміністративного суду міста Києва у вчиненні злочинів за відсутності будь-яких судових вироків або навіть оголошення їм підозр у вчиненні таких злочинів, чим, крім іншого, було негативно налаштовано громадськість щодо роботи суду та вчергове безпідставно підірвано довіру до судової гілки влади.

Крім того, варто зауважити, що характер вилучених документів та зміст самої ухвали слідчого судді _____ від 25 липня 2019 року свідчить про те, що кінцевою метою проведення обшуку у суді було саме вилучення окремих документів, що перебувають у володінні суду, орієнтовний перелік яких, власне, визначений самою ухвалою слідчого судді.

Так, відповідно до вимог статті 159 Кримінального процесуального кодексу України, тимчасовий доступ до речей і документів полягає у наданні стороні кримінального провадження особою, у володінні якої знаходяться такі речі і документи, можливості ознайомитися з ними, зробити їх копії та вилучити їх (здійснити їх виїмку).

Тимчасовий доступ до електронних інформаційних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку здійснюється шляхом зняття копії інформації, що міститься в таких електронних інформаційних системах або їх частинах, мобільних терміналах систем зв'язку, без їх вилучення.

Тимчасовий доступ до речей і документів здійснюється на підставі ухвали слідчого судді, суду.

Отже, вбачається, що з усіх можливих заходів, визначених процесуальним законодавством, правоохоронними органами було обрано саме такий, який якнаймасштабніше паралізує роботу суду та викличе найбільший суспільний розголос, спрямований на безпідставну дискредитацію діяльності Окружного адміністративного суду міста Києва та судової гілки влади в цілому, тобто неспівмірний меті захід, замість того, щоб звернутись до суду у визначеному Главою 15 Кримінального процесуального кодексу України порядку на підставі відповідної ухвали слідчого судді та, відповідно, отримати всі документи, що цікавлять Управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України та Національне антикорупційне бюро України, у порядку тимчасового доступу до речей і документів.

Виходячи з наведеного вище, вважаємо, що такі дії та заяви керівництва Управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України та Національного антикорупційного бюро України в своїй сукупності створюють пряму загрозу існування незалежної судової системи України, є посяганням на її безсторонність та неупередженість.

Відповідно до ч. 4 статті 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя зобов'язаний звернутися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора.

Згідно з п. 9 ч. 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя зобов'язаний звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про таке втручання.

Виходячи з наведеного ми вважаємо наявними всі підстави стверджувати, що такі очевидно резонансні дії та заяви представників наведених вище правоохоронних органів були вчинені з метою здійснення тиску на нас як суддів Окружного адміністративного суду міста Києва і мають ознаки вчинення злочину, передбаченого ч. 2 статті 376 Кримінального кодексу України (втручання в будь-якій формі в діяльність судді з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добитися винесення неправосудного рішення, вчинене особою з використанням свого службового становища).

Незалежність судової влади є головною умовою забезпечення верховенства права, ефективного захисту прав і свобод людини та громадянина, юридичних осіб, інтересів суспільства й держави.

Незалежність і недоторканність суддів гарантуються статтями 126 та 129 Конституції України, якими встановлено, що судді при здійсненні правосуддя незалежні й підкоряються лише закону. Вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється.

Відповідно до статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, метою забезпечення незалежності судової влади є гарантування кожній особі основоположного права на розгляд справи справедливим судом тільки на законній підставі та без будь-якого стороннього впливу.

Незалежність судової влади є головною умовою забезпечення верховенства права, ефективного захисту прав і свобод людини та громадянина, юридичних осіб, інтересів суспільства й держави.

Згідно зі статтею 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання. Суддя здійснює правосуддя на основі Конституції і законів України, керуючись при цьому принципом верховенства права. Втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя забороняється і тягне за собою відповідальність, установлену законом.

Між тим, зазначені вище дії та заяви керівництва Управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України та Національного антикорупційного бюро України свідчать про пряме незаконне втручання суб'єктів владних повноважень у процес здійснення судочинства, що порушує принцип незалежності здійснення правосуддя та водночас є підставою для притягнення відповідних посадових осіб до відповідальності, можливість застосування якої передбачена статтею 6 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Більше того, на нашу думку в таких діях наявний склад злочину, передбачений ч. 1 статті 109 Кримінального кодексу України (дії, вчинені з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, а також змова про вчинення таких дій), оскільки фактично вони спрямовані на узурпацію судової гілки влади, встановлення над нею тотального контролю з метою підкорення власній волі, що прямо суперечить закріпленим у Конституції України принципам розмежування гілок влади, встановлення їх балансу (система стримувань і противаг), забезпечення їх незалежності.

Крім того вбачається, що такими діями вказаних осіб зменшується рівень суспільної довіри до судової системи в цілому, що є неприпустимим з огляду на положення Європейській хартії законів «Про статус суддів», Рекомендації (94) 12 «Незалежність, дієвість та роль суддів» ухваленої Комітетом Міністрів Ради Європи на 518 засіданні заступників Міністрів 13 жовтня 1994 року, Основних принципів незалежності судових органів, що ухвалені Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН № 40/32 від 29 листопада 1985 року та № 40/146 від 13 грудня 1985 року, Процедурі ефективного здійснення Основних принципів незалежності судових органів, що затверджені Резолюцією Економічної і Соціальної Ради ООН № 1989/60 від 24 травня 1989 року, Загальній (Універсальній) хартії судді, ухваленій 17 листопада 1999 року Центральною Радою Міжнародної асоціації суддів в Тайпеї (Тайвань).

Звертаємо увагу, що питання незалежності судів і авторитету судової влади неодноразово піднімалось як міжнародними організаціями так і вищими судовими органами країни.

Зокрема, Комісаром Ради Європи з прав людини у Звіті за результатами візиту в Україну 04-10 лютого 2014 року (пункт 60) наголошено на необхідності впровадження належних механізмів забезпечення незалежності суддів від зовнішнього впливу, особливо при розгляді справ, що є резонансними у суспільстві.

В п. 22 Висновку № 3 (2002) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету міністрів Ради Європи щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів, зокрема питання етики, несумісної поведінки та безсторонності зазначається, що суспільна довіра та повага до судової влади є гарантіями ефективності судової системи. В п. 8 Висновку № 7 (2005) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету міністрів Ради Європи про правосуддя та суспільство, вказується, що суди є та сприймаються такими широким загалом як належний форум для встановлення юридичних прав і обов'язків та вирішення пов'язаних з цим спорів. Суспільство ставиться з повагою та має довіру до спроможності судів здійснювати таку функцію.

Довіра та повага до судової влади - гарантії ефективності системи правосуддя. Повага до авторитету судів – вимога європейських стандартів для демократичних держав, невід'ємна передумова публічної довіри до судової влади, а в більш широкому значенні - довіри до норм права та держави загалом. У разі виникнення того чи іншого правового конфлікту звертається за його вирішенням до суду, спираючись на авторитет судової влади.

Як зазначається у Відкритому зверненні Верховного Суду України, затвердженому зборами суддів Верховного Суду України (рішення № 12 від 04 вересня 2015 року) «Про відкрите звернення зборів суддів Верховного Суду України щодо необхідності вжиття дієвих заходів, спрямованих на зміцнення авторитету судової влади», формування довіри до суду - кропіткий і багатогранний процес.

Проте суспільна думка про судову владу формується не тільки й не стільки особами, які мають особистий досвід взаємодії із судами через участь у судових розглядах. Цю думку формують політики, громадські активісти, ЗМІ, державні органи та правоохоронні органи.

Згідно статей 13, 14, 18 Рекомендації СМ/Рес (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки, ухваленої Комітетом Міністрів Ради Європи 17 листопада 2010 року на 1098 засіданні заступників міністрів, потрібно вжити всіх необхідних заходів для забезпечення поваги, захисту і сприяння незалежності та неупередженості суддів.

Закон повинен передбачати санкції проти осіб, які намагаються певним чином впливати на суддів.

Коментуючи рішення суддів, виконавча та законодавча влада мають уникати критики, яка може підірвати незалежність судової влади або довіру суспільства до неї. Їм також слід уникати дій, які можуть поставити під сумнів їхнє бажання виконувати рішення суддів, за винятком випадків, коли вони мають намір подати апеляцію.

Статтею 131 Конституції України визначено, що Вища рада правосуддя вживає заходів щодо забезпечення незалежності суддів.

Згідно зі статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Вища рада правосуддя вживає заходів щодо забезпечення авторитету правосуддя та незалежності суддів.

Відповідно до частини першої статті 73 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», з метою забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя, Вища рада правосуддя, серед іншого, вносить до відповідних органів чи посадових осіб подання про виявлення та притягнення до встановленої законом відповідальності осіб, якими вчинено дії або допущено бездіяльність, що порушує гарантії незалежності суддів або підриває авторитет правосуддя, ухвалює та оприлюднює публічні заяви і звернення, звертається до суб'єктів права

законодавчої ініціативи, органів, які уповноважені приймати правові акти, із пропозиціями щодо забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя тощо.

Як вже зазначалось, відповідно до вимог ч. 4 статті 48 та п. 9 ч. 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя зобов'язаний звернутися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора.

Беручи до уваги наведене, вважаємо, що описаними вище діями вчинялись спроби тиску на нас як суддів Окружного адміністративного суду міста Києва, а тому у відповідності до вимог ч. 4 статті 48 та п. 9 ч. 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» повідомляємо Вас про вказані обставини та просимо вжити реальних заходів з метою забезпечення нашого захисту від свавільних та протиправних дій вказаних осіб та унеможливлення повторення таких випадків у майбутньому.

Додатково звертаємо увагу, що судьями Арсірієм Р.О. та Погрібніченком О.М. вже було підготовлено та подано до Державного бюро розслідувань заяву про вчинення кримінального правопорушення в порядку статті 214 Кримінального процесуального кодексу України за фактом вчинення протиправних дій співробітниками Управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України та Національного антикорупційного бюро України.

Крім того, на виконання вимог ч. 4 статті 48 та п. 9 ч. 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» судьями Окружного адміністративного суду міста Києва було направлено відповідне звернення на ім'я Генерального прокурора України.

Додатки:

- копія ухвали слідчого судді Деснянського районного суду міста Чернігова від 25 липня 2019 року;
- копія протоколу обшуку від 26-27 липня 2019 року.

Судді Окружного адміністративного суду міста Києва

Р.О. Арсірієв

Бондаренко В.І.
Погрібніченко О.М.

Визначенко В.В.

Антонюк В.

Григоренко
Мурман В.А.

Савченко О.П.

Курочко А.

Сімбісова А.В.

Вовк П.В.